

nok ikke gjort sig populær heller der. Han og Dihmer skal paa forskellig Maade have udæsket Befolkningen med deres Idealsamfund.«

»Saa hører jeg nok fra Meta igen en af Dagene. For saa har hun da noget at fortælle om,« sagde Jytte lidt spotsk.

Efter et Ophold fortsatte Asmus:

»Du husker maaske, at jeg ogsaa har en Korrespondent derovre — Dihmers tidligere Huslæge. Ham har jeg telefoneret med baade igaar og idag. Det anede mig nemlig, at den Ildebrandshistorie vilde faa alvorligere Følger for Dihmer end et Par nedbrændte Længer. Og min Formodning har desværre bekræftet sig.«

»Hvordan? Bekræftet sig?« sagde Jytte — hun sad med en Sytraad mellem Hænderne og snoede den nervøst.

»Hans Tilstand er aabenbart meget alvorlig. Choket har været hans nedbrudte Konstitution for stærkt. Folk med den Slags Sygdomme er som de frønnede Træer, der kan se ret modstandsdygtige ud men falder for et Vindstød. De Meddelelser, min Randersdoktor har indhentet fra Favsingholm idag, lyder ret mistrøstende. Man maa vistnok være forberedt paa, at det bliver Døden denne Gang. Men jeg har min Samvittighed fri. Han var advaret.«

Ved Ordet Døden gik der en Skælven gennem